

Súd: Okresný súd Trenčín
Spisová značka: 17Csp/161/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3117217060
Dátum vydania rozhodnutia: 04. 06. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Erik Kačmár
ECLI: ECLI:SK:OSTN:2019:3117217060.5

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Trenčín v spore žalobcu: Intrum Slovakia, s.r.o., so sídlom v Bratislave, ul. Mýtna 48, IČO: 35831154, zastúpený JUDr. Jánom Šoltésom, advokátom so sídlom v Bratislave, ul. Mýtna 48, proti žalovanej: N. J. D., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom A. nad C., ul. N. XX/XX, o zaplatenie 1.637,13 eur s príslušenstvom, sudcom JUDr. Erikom Kačmárom, takto

rozhodol:

- I. Súd žalobu z a m i e t a .
- II. Žalovanej súd p r i z n á v a náhradu trov konania v plnom rozsahu

o d ô v o d n e n i e :

1. Dňa 16.08.2017 bola Okresnému súdu Trenčín doručená žaloba pôvodného žalobcu (Consumer Finance Holding a.s.), ktorou sa proti žalovanej domáhal, aby súd rozhodol o splnení povinnosti žalovanej zaplatiť žalobcovi sumu 1.637,13 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 8,05 % ročne z tejto sumy od 30.10.2014 do zaplatenia. Žalobu odôvodnil tým, že dňa 20.01.2012 so žalovanou uzatvoril zmluvu o pôžičke, ďalej aj ako „Zmluva“, resp. „zmluva o pôžičke“, na základe ktorej poskytol žalovanej pôžičku v sume 2.700 eur. Podľa zmluvy mala žalovaná splácať pôžičku v pravidelných 60 mesačných splátkach v sume 82,75 eur. Do dňa spísania žaloby uhradila celkovo sumu 2.811,07 eur. Vzhľadom na porušenie zmluvy žalovanou, žalobca listom zo dňa 30.08.2014 - predžalobná upomienka, vyzval žalovanú k úhrade dlžných splátok a upozornil ju na možnosť vyhlásenia splatnosti celého úveru. Nakoľko k úhrade dlhu nedošlo, žalobca dňa 19.10.2014 úver zosplatnil listom zo dňa 29.10.2014. Celkový dlh žalovanej je 1.637,13 eur. Ďalej uviedol, že ku dňu podania žaloby mala žalovaná uhradiť celkovo sumu 2.811,07 eur.

2. Žalobca k podanej žalobe pripojil: Zmluvu o pôžičke zo dňa 20.01.2012, Všeobecné obchodné podmienky, predžalobnú upomienku, oznámenie o vyhlásení okamžitej splatnosti úveru, prehľad splátok a úhrad a kópiu doručky.

3. V priebehu konania, dňa 22.12.2017, bol súdu doručený návrh na zmenu žalobcu z pôvodného žalobcu na súčasného. Súd zmenu žalobcu pripustil uznesením zo dňa 09.01.2019, nakoľko pôvodný žalobca žalobou uplatnenú pohľadávku postúpil na žalobcu.

4. Žalovanej bola žaloba doručená dňa 31.01.2018, v zmysle § 116 ods. 2 Civilného sporového poriadku, pričom žalovaná sa k doručenej žalobe nevyjadřila. Následne súd vydal platobný rozkaz, proti ktorému podala žalovaná riadny odpor. V ňom uviedla, že uznesením sp.zn. 38OdS/11/2018 zo dňa 17.05.2018 súd rozhodol o jej návrhu na oddĺženie splátkovým kalendárom tak, že mu vyhovel a poskytol jej ochranu pred veriteľmi. Za správcu jej ustanovil JUDr. Róberta Faturu. Uplatnený nárok žalobcu je nevymáhateľný. Následne súd uznesením zo dňa 22.10.2018 platobný rozkaz zrušil.

5. Za účelom rozhodnutia o žalobe súd nariadil pojednávanie, na ktoré predvolal právneho zástupcu žalobcu a žalovanú. Pojednávanie sa nezúčastnila žalovaná. Právny zástupca žalobcu súdu dňa 31.05.2019 doručil písomné podanie, v ktorom uviedol, že je povinnosťou súdu konanie ex lege zastaviť, pretože na majetok žalovanej bol vyhlásený konkurz. Poukázal na § 167 e ods.1 zák.č. 5/2007 Z.z. (správne malo byť uvedené 7/2005 Z.z. pozn. súdu) a požiadal aj o vrátenie súdneho poplatku na uvedený bankový účet.

6. Na pojednávaní sa súd oboznámil s listinnými dôkazmi a to: č. I. 3 zmluva o poskytnutí pôžičky, č. I. 4 žiadosť o poskytnutie najľahšej pôžičky, č. I. 5 všeobecné obchodné podmienky, č. I. 6 predžalobná upomienka, č. I. 8 oznámenie o vyhlásení okamžitej splatnosti úveru, č. I. 9 prehľad splátok a úhrad, č. I. 21 oznámenie o postúpení pohľadávky. Po takto vykonanom dokazovaní súd zistil pre rozhodnutie o žalobe podstatný skutkový stav, na ktorý aplikoval citované ustanovenia právnych predpisov, vec právne posúdil a rozhodol o žalobe.

7.1 Podľa § 488 Občianskeho zákonníka záväzkovým vzťahom je právny vzťah, z ktorého veriteľovi vzniká právo na plnenie (pohľadávka) od dlžníka a dlžníkovi vzniká povinnosť splniť záväzok.

7.2 Podľa § 489 Občianskeho zákonníka záväzky vznikajú z právnych úkonov, najmä zo zmlúv, ako aj zo spôsobenej škody, z bezdôvodného obohatenia alebo z iných skutočností uvedených v zákone.

7.3 Podľa § 491 ods.1 Občianskeho zákonníka záväzky vznikajú najmä zo zmlúv týmto zákonom výslovne upravených; môžu však vznikáť aj z iných zmlúv v zákone neupravených (§ 51) a zo zmiešaných zmlúv obsahujúcich prvky rôznych zmlúv.

7.4 Podľa § 52 ods.1 až 4 Občianskeho zákonníka v účinnom znení, spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom. Ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné. Na všetky právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, sa vždy prednostne použijú ustanovenia Občianskeho zákonníka, aj keď by sa inak mali použiť normy obchodného práva. Dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. Spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

7.5 Podľa § 657 Občianskeho zákonníka zmluvou o pôžičke prenecháva veriteľ dlžníkovi veci určené podľa druhu, najmä peniaze, a dlžník sa zaväzuje vrátiť po uplynutí dohodnutej doby veci rovnakého druhu.

7.6 Podľa § 1 ods.1, ods.2 zák. č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov, v znení účinnom ku dňu uzatvorenia zmluvy o pôžičke, ďalej len „zákon o spotrebiteľských úveroch“, tento zákon upravuje práva a povinnosti súvisiace s poskytovaním spotrebiteľského úveru na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere, podmienky poskytovania spotrebiteľského úveru, náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere, spôsob výpočtu celkových nákladov spotrebiteľa spojených s poskytovaním spotrebiteľského úveru a ďalšie opatrenia na ochranu spotrebiteľa. Spotrebiteľským úverom na účely tohto zákona je dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme pôžičky, úveru, odloženej platby alebo obdobnej finančnej pomoci poskytnutej veriteľom spotrebiteľovi.

7.7 Podľa § 9 ods.1 zákona o spotrebiteľských úveroch, zmluva o spotrebiteľskom úvere musí mať písomnú formu. Každá zmluvná strana dostane najmenej jedno jej vyhotovenie v listinnej podobe alebo na inom trvanlivom médiu, ktoré je dostupné spotrebiteľovi.

7.8 Podľa § 9 ods. 2 písm. f) zákona o spotrebiteľských úveroch zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka musí obsahovať tieto náležitosti: dobu trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere a termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru.

7.9 Podľa § 9 ods. 2 písm. k) zákona o spotrebiteľských úveroch zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka musí obsahovať tieto náležitosti: výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, prípadné poradie, v ktorom sa budú splátky priradovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia.

7.10 Podľa § 524 ods.1, ods.2 Občianskeho zákonníka veriteľ môže svoju pohľadávku aj bez súhlasu dlžníka postúpiť písomnou zmluvou inému. S postúpenou pohľadávkou prechádza aj jej príslušenstvo a všetky práva s ňou spojené.

8.1 Žaloba žalobcu je po stránke skutkových tvrdení stručná. V zásade sa odvoláva na uzatvorenie zmluvy o pôžičke, na základe ktorej bola žalovanej poskytnutá pôžička v sume 2.700 eur, pričom si nespĺnila svoj záväzok vrátiť poskytnutú pôžičku spolu s úrokom. Zároveň si žalobca uplatnil aj úrok z omeškania zo žalovanej sumy.

8.2 Na základe vykonaného dokazovania má súd za preukázané, že žalobca je singulárnym právnym nástupcom pôvodného veriteľa žalovaného v zmluvnom záväzkovom vzťahu, ktorý bol založený Zmluvou o pôžičke zo dňa 20.01.2012, teda zmluvou o spotrebiteľskom úvere. Táto zmluva, ktorú uzavrel právny predchodca žalobcu ako dodávateľ so žalovanou ako spotrebiteľom, je spotrebiteľskou zmluvou, pretože pri ich uzatváraní právny predchodca žalobcu konal v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti a žalovaná je fyzickou osobou a nekonala v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti. Tým sa pri rozhodovaní o návrhu žalobcu otvoril priestor pre aplikáciu § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka, ktoré predstavujú základný právny rámec ochrany spotrebiteľa, popri ostatných právnych predpisoch. Napríklad podľa zákona č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa alebo zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov.

8.3. Po posúdení predloženej zmluvy o pôžičke má súd za preukázané platné uzatvorenie zmluvy o pôžičke, na ktorú je však potrebné aplikovať aj zákon o spotrebiteľských úveroch. Zo záväzkového vzťahu, vzniknutého na základe tejto zmluvy si žalobca v tomto konaní uplatňuje právo na vrátenie istiny pôžičky v sume 2.700 eur, úroku z poskytnutého spotrebiteľského úveru (pôžičky) a úrok z omeškania z tejto sumy.

8.4 Zmluva o pôžičke je tzv. reálnym kontraktom. Ako zmluvný typ je upravená v Občianskom zákonníku. Veriteľ ňou prenecháva dlžníkovi na voľné nakladanie veci druhovo určené, t.j. veci zastupiteľné, najmä peniaze, pričom dlžník sa zaväzuje vrátiť mu po uplynutí dohodnutej doby veci rovnakého druhu. Tento typ zmluvy môže byť odplaatný aj bezodplaatný, možno ju uzatvoriť výslovne, t.j. písomne alebo ústne, alebo nevýslovne, teda konkludentne faktickým správaním. Podstatnými, pojmovými znakmi zmluvy o pôžičke sú prenechanie druhovo určených vecí na voľné nakladanie, dočasnosť právneho vzťahu a povinnosť dlžníka vrátiť veci rovnakého druhu do doby, ktorej koniec môže byť určený aj neskôr, po vzniku záväzkového vzťahu. Zmluva o pôžičke vzniká odovzdaním požičaných vecí, a teda povinnosť dlžníka vrátiť požičané veci vzniká ich odovzdaním. Reálna zmluva, rovnako ako konsenzuálna zmluva, vyžaduje zmluvný konsenzus, ktorý však nespôsobuje vznik samotného zmluvného vzťahu, ale tento vzniká až v dôsledku ďalšieho úkonu a tento úkon spôsobuje jeho vznik. V danom prípade ide o odovzдание predmetu pôžičky. Písomná zmluva o tomto právnom úkone predstavuje vhodný dôkazný prostriedok o vzniku a obsahu záväzkového vzťahu. Pri uzavretí zmluvy o pôžičke medzi dodávateľom (veriteľom) a spotrebiteľom (dlžníkom) sa môže jednať zároveň o zmluvu o spotrebiteľskom úvere (čo býva obvyklé, v závislosti od podmienok zmluvy uvedených v § 1 zákona o spotrebiteľských úveroch).

8.5 Obsah zmluvy o pôžičke súd vyvodzoval z dôkazu na č.l. 3. Aj napriek záveru súdu o platnosti zmluvy o pôžičke je potrebné konštatovať, že ide o bezúročný a bezpoplatkový spotrebiteľský úver podľa § 11 ods.1 písm.a/ zákona o spotrebiteľských úveroch. Je tomu tak preto, že v úverovej zmluve absentuje presný údaj o konečnej splatnosti a údaj o termínoch (presných) splátok istiny, úrokov a iných poplatkov

8.6 V súvislosti s neuvedením týchto údajov súd takisto uvádza, že zákonodarca zaviedol obligatórne náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere, ktorých nedostatok v niektorých prípadoch má za následok, že takto postihnutú zmluvu sankcionuje následkom bezúročnosti a bezpoplatkovosti.

8.7 K neuvedeniu termínu konečnej splatnosti úveru súd uvádza, že tento je v zmluve uvedený ako 01/2017. Odhliadnuc od judikatúry súdov, z ktorej vyplýva, že takýto údaj musí byť v úverovej zmluve explicitne uvedený, súd uvádza, že táto zákonná požiadavka kladená na obsah zmluvy o spotrebiteľskom úvere je celkom jasná. Zákon o spotrebiteľskom úvere totiž nepočíta s výnimkou z tejto požiadavky, napr. v tom zmysle, že je postačujúce ak takýto termín je inak zo zmluvy vyvoditeľný. Naopak jasne uvádza, že zmluva o spotrebiteľskom úvere musí obsahovať dobu trvania zmluvy a termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru. V tejto súvislosti súd uvádza, že k otázke, či je potrebné v zmysle § 9 ods. 2 písm. f/ zákona o spotrebiteľských úveroch uvádzať v zmluve o spotrebiteľskom úvere aj presný údaj o konečnej splatnosti úveru zaujal právny názor aj odvolací súd konajúceho súdu, teda Krajský súd v Trenčíne, a to napr. v rozsudku z 30.01.2018 sp.zn. 27Co/310/2017, keď uviedol (v prípade bankového úveru), že: „takýto údaj má byť uvedený konkrétnym dátumom konečnej splatnosti úveru, teda dňom, mesiacom a rokom. Nie je postačujúce, že si dlžník - spotrebiteľ dokáže uvedený termín odvodiť od iných v zmluve uvedených údajov (napr. počet splátok, termín ich splatnosti a pod.). Ak zákonodarca určil, že zmluva o spotrebiteľskom úvere má pod sankciou bezúročnosti a bezpoplatkovosti obsahovať isté náležitosti (medzi nimi aj termín konečnej splatnosti úveru), je úlohou dodávateľa tieto údaje vo svojom návrhu zmluvy jasne a zrozumiteľne uviesť tak, aby sa ich mohol spotrebiteľ priamo z návrhu dozvedieť bez toho, aby si ich musel odvodzovať od iných údajov, často skrytých v neprehľadnej zmäti zmluvných podmienok.“ K rovnakému záveru dospel aj iný senát Krajského súdu v Trenčíne v rozsudku Krajského súdu v Trenčíne z 11.04.2018 sp.zn. 5Co/22/2018, keď uviedol, že: „údaj o konečnej splatnosti úveru má byť uvedený konkrétnym dátumom konečnej splatnosti úveru, teda dňom, mesiacom a rokom. Nie je postačujúce, že si dlžník-spotrebiteľ dokáže uvedený termín odvodiť od iných v zmluve uvedených údajov, všeobecných podmienok, ktoré sú rozsiahle a uvedené malým, pre priemerného spotrebiteľa ťažko čitateľným písmom. Ak zákonodarca určil, že zmluva o spotrebiteľskom úvere má pod sankciou bezúročnosti a bez poplatkovosti obsahovať isté náležitosti /medzi nimi aj termín konečnej splatnosti úveru/ je úlohou dodávateľa tieto údaje vo svojom návrhu zmluvy jasne a zrozumiteľne uviesť tak, aby sa ich mohol spotrebiteľ priamo z návrhu dozvedieť bez toho, aby si ich musel odvodzovať od iných údajov, často skrytých v neprehľadnej zmäti zmluvných podmienok.“ Aktuálnym je takisto rozsudok Krajského súdu v Trenčíne sp.zn. 4Co/178/2018 z 25.10.2018, keď uviedol, že: „V súvislosti s konečnou splatnosťou úveru odvolací súd má za to, že termín (konečnej splatnosti) nie je možné vykladať inak ako dátum ukončenia zmluvy, ktorý má byť podľa odvolacieho súdu zásadne vyjadrený ako deň, mesiac, rok a pod., a že nie je možné ho nahradiť ani výpočtom podľa počtu splátok, resp. uvedením dňa po uzavretí zmluvy a ani uvedeným počtu mesiacov, či týždňov po poskytnutí úveru. Reagujúc na argumentáciu žalovaného týkajúcu sa výkladu pojmu „termín“ odvolací súd dodáva, že cieľom interpretácie právnych noriem je zisťovať a objasňovať ich obsah, často aj nad rámec gramatického výkladu. Nemožno lipnúť na formalistickom výklade bez prihliadnutia na právne princípy, ktoré sú výrazom hodnôt. Samotný výklad v niektorých prípadoch značne presahuje rozsah textu prameňov práva. Právny výklad je racionálna činnosť, ktorá dáva zmysel právnemu textu, pričom požiadavka racionality je kľúčová. V danom prípade je preto potrebné uvedený pojem vykladať tiež teleologicky, a teda s prihliadnutím na zmysel resp. cieľ právnej normy v súvislosti s najvšeobecnejšími podmienkami, v ktorých sa má norma realizovať. Určenie konečnej splatnosti úveru siedmym dňom po uplynutí určitej doby počítanej na týždne po uzavretí zmluvy o úvere je neurčitý a v rozpore s účelom právnej normy, ktorou je ochrana spotrebiteľa a jeho náležité informovanie o podstatných náležitostiach zmluvy.“

8.8 K neuvedeniu údaju o výške, počte a termínoch (presných) splátok istiny, úrokov a iných poplatkov súd uvádza, že v zmluve je uvedený len údaj o počte splátok (60) a o výške splátky (80,42 eur). Neuvádza sa v nej údaj o presných termínoch splátok.

8.9 Z viacerých vyššie uvedených dôvodov je potrebné považovať spotrebiteľský úver poskytnutý žalovanej za bezúročný a bez poplatkov. Súd má však za preukázané, že žalovanej bola poskytnutá pôžička v sume 2.700 eur, pričom z tejto sumy žalobcovi vrátila sumu 2.811,07 eur, ako to vyplýva z predloženého prehľadu splátok a úhrad a aj z tvrdenia žalobcu. Žalovaná teda vrátila celú istinu pôžičky a na úrok a poplatky nemá veriteľ právo. Preto súd žalobu zamietol.

8.10 K podaniu právneho zástupcu žalobcu zo dňa 30.05.2019 súd uvádza, že nevychádza zo skutočného stavu. Právny zástupca žalobcu totiž nesprávne vychádza z ním tvrdenej skutočnosti, že na majetok žalovanej bol vyhlásený konkurz. Toto tvrdenie však nezodpovedá skutočnosti. Okresný súd Trenčín uznesením zo dňa 08.02.2019 nevyhlásil konkurz na majetok žalovanej, ale oddžil žalovanú

splátkovým kalendárom (ako jednej z foriem oddĺženia, popri oddĺžení konkurzom) podľa § 168 a nasl. zákona č. 7/2005 Z.z. o konkurze a reštrukturalizácii. Ustanovenie § 167e tohto zákona, na ktoré poukázal právny zástupca žalobcu, sa preto v danom prípade neaplikuje. Naopak platí ustanovenie § 168f ods.5 uvedeného zákona, podľa ktorého „Ak pred určením splátkového kalendára začalo súdne konanie alebo iné konanie o zaplatenie pohľadávky, ktorá môže byť uspokojená iba splátkovým kalendárom (§ 166a), takéto konanie pokračuje i naďalej.“.

9.1 Podľa § 255 ods.1, ods.2 Civilného sporového poriadku súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci. Ak mala strana vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov konania pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo.

9.2 Podľa § 262 ods.1, ods.2 Civilného sporového poriadku o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí. O výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

9.3 O trovách konania súd rozhodol podľa § 255 ods.1 Civilného sporového poriadku, pretože žalovaná bola v konaní plne úspešná. O výške trov žalobcu rozhodne po právoplatnosti tohto rozsudku súd samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je možné podať odvolanie v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia a to na Okresnom súde Trenčín. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy. O odvolaní bude rozhodovať Krajský súd v Trenčíne. Odvolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané. V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh). Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania. Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozsudku možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vyššie uvedenú vadu, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.